

2 'arin

Nr. 123 – Leygardagur 29. júní 1996

Barnakonsert á Sundalagsstevnu

Hevði hoyrt nógv tos um hesa barnakonsert framm-anundan, so vónirnar vóru rættiliga stórar.

Komin inn í Bygdarhúsið í Hósvík sást beinanvegin, at her var hugsað um børnini. Ikki bert oyruni skuldu brúkast, nei, pyntað var við litfugrum ballónum eisini.

Nógv fólk vóru longu komin og fleiri stólar máttu setast afturat og skjótt var stúgvandi fult.

Byrjað varð við barna-sálminum »Gakk tú trvgjur

fram«. Ein góð byrjan, har Arni av Reyni gav hesum 15 syngjandi børnum sín dygga stuðul við sínum frá-rika klaverfylgispæli.

Síðan vórðu sungir fýra sangir, eisini við klaverfylgispæli. Har ímillum var serliga ein sangur, sum fall mær væl í oyrað, og var tað sangurin »Papagero« úr Gandafloytuni hjá Mozart, har 7 ára gamli Rógvi Nybo sang tvey vers einsamallur.

Úttan at smæðast og við stórum sjálvsáliti stóð hesin

fitti smádrongur og sang sum ein eingil fyri einum stúgvandi fullum bygdarhúsi.

Síðani vóru hip hop dansarnir á skránni. Tvær gentur dansaðu til lagið »Mirror, Mirror« og hugtók hetta børnini í stóran mun.

Tá ið Baby Boon Band síðan fór á pallin saman við barnakórinum, kom rættiligt liv í áskoðararnar, sum klappaðu í takt til fleiri av lögnum. Her varð byrjað við sanginum um teir fýra fittu bláhvalirnar og komu børnini tá fram til pallin at forvinst, syngja og klappa við. Barnakórið sang eisini fyri teimum heilt smáu, sangurin »Dukka mín er blá« varð sungin og spældur í besta swing-stíli. Sangurin Wild World setti eisini sín dóm á konsertina.

Sangin um tey 10 indianarabørnini sang Annette Davidsen sjálv, meðan

barnakórið skipaði fyri at gera ein ring á gólvinum og so varð dansað í ring og sungið til 10 (jazzut) indianarabørn.

Nú var lutan so komin til at heilsa uppá klovnarnar Mino & Minto. Teir smæddust og torðu ikki inn at byrja við. Børnini róptu spent navn teirra fleiri ferðir og so var sloppið. Teir komu inn. Men sagt varð frá, at klovnarnir ikki dugdu føroyskt, so Annette Davidsen var tolkur og tá bleiv nógvur látur hjá bæði børnum og vaksnum. Hetta var sum at hoyra Dirch Passer, tá hann spældi russiskan klovn. Stutt sagt, hetta var stuttlig, svørt tala.

Mino & Minto býttu út smáar rosinpakkur til øll børnini. At enda blásti Annette Davidsen í dóm-arafloytuna og gav klovn-unum gula kortið og endaði við at geva teimum reyða

kortið, og so fóru teir út.

Hetta vóru heilt original-ir klovnar, ið vóru smurdir, høvdu parykk og rættilig klovnaklæði, sum at síggja teir »professionellu«.

Tiltakið endaði við sanginum »Í handil mín fer hetta inn«, kanska betur kendur sum »Oh when the Saints«. Í tí sanginum skuldi ymiskt keypast í hvørjum versi og í tí sambandinum vóru gjørdar tekningar, sum vístu hvat ið keypast skuldi, so eisini tey smáu í barnakórinum, sum ikki dugdu at lesa, kundu syngja við. Hetta var sera hugtakandi.

Sigast má eisini at Baby Boon Band gjørdi sitt til, at hetta gjørdist eitt frálíkt tiltak fyri børnini.

Fyrirleikarnir eiga allan heiður uppibornan fyri hetta megnar tiltak. Saman um tikið ein menningarrik løta á barnakonsert í hugnalig-

um umhvørvi saman við syngjandi, dansandi og klappandi børnum og vaksnum.

Jú, konsertin var hvørja krónu verd.

Ein, ið var hjástaddur

